

Łódź, 18.03.2022

dr hab. Bartosz Żukowski, prof. UŁ

Katedra Historii Filozofii

Instytut Filozofii

Wydział Filozoficzno-Historyczny

Uniwersytet Łódzki

Lindleya 3/5, 90-131 Łódź

bartosz.zukowski@uni.lodz.pl

**Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora
habilitowanego dr. Dariuszowi Kucharskiemu**

Niniejszą recenzję przedkładałam w odpowiedzi na pismo Dyrektora Instytutu Filozofii UKSW prof. uczelni, ks. dr. hab. Ryszarda Sadowskiego, informujące o powierzeniu mi funkcji recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia ks. dr. Dariuszowi Kucharskiemu. Przedmiotem recenzji jest ocena osiągnięć naukowych ks. dr. Kucharskiego oraz jednoznaczne rozstrzygnięcie, czy odpowiadają one wymaganiom określonym w art. 219 ust 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 574).

Recenzja składa się z czterech części. W części I krótko scharakteryzowano przebieg kariery naukowej habilitanta. W części II zrecenzowano główne osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy. W części III oceniona została aktywność naukowa, o której mowa w art. 219. ust. 1 pkt 3 tejże ustawy. W części IV przedstawiono zbiorczą ocenę osiągnięć naukowych habilitanta oraz sformułowano jednoznaczną konkluzję w kwestii spełnienia przez niego wyżej wspomnianych wymagań ustawowych.

Podstawę oceny stanowiły: (1) Monografia naukowa autorstwa Dariusza Kucharskiego, *Racjonalność wiary w ujęciu Henry'ego More'a. Między teologią kalwińską a platonizmem z Cambridge*, Wydawnictwo Naukowe UKSW, Warszawa 2020, (2) Wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny (3) Lista publikacji naukowych wraz z załącznikami oraz (4) Autoreferat habilitanta.

I. Przebieg kariery naukowej habilitanta

Dr Dariusz Kucharski uzyskał w 1991 roku tytuł magistra teologii na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (praca magisterska: *Chrystologia św. Pawła według Listu do Kolosan 1,15-20*; promotor: ks. dr Eugeniusz Szewc). W 2002 roku uzyskał zaś tytuł doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie (rozprawa doktorska: *Spór o przedmiot poznania. T. Reida krytyka podstaw filozofii G. Berkeley'a*; promotor: prof. dr hab. Jan Czerkawski; recenzenci: prof. dr hab. Stanisław Judycki, ks. prof. dr hab. Edmund Morawiec). Od 2002 r. dr Kucharski jest zatrudniony na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, początkowo na Wydziale Teologicznym, a od 2010 r. na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej (w latach 2010-2018 na stanowisku adiunkta, a od 2018 r. asystenta). Od 2018 r. pracuje także w Akademii Teologicznej w Warszawie. W ramach obowiązków sprawowanych w obu placówkach pełnił także funkcję wykładowcy w instytucjach afiliowanych – w Wyższych Seminariach Duchownych w Łodzi, w Łowiczu i w Płocku, oraz w Instytucie Teologicznym w Łodzi. W latach 2008-2009 był także wykładowcą w Podyplomowym Studium Filozoficznym w Łodzi, organizowanym przez Katolicki Uniwersytet Lubelski.

II. Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Głównym, przedstawionym do oceny osiągnięciem naukowym dr. Kucharskiego (w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 wyżej wymienionej ustawy) jest monografia *Racjonalność wiary w ujęciu Henry'ego More'a. Między teologią kalwińską a platonizmem z Cambridge*. Książka ta ukazała się w Wydawnictwie UKSW, ujętym w wykazie, o którym mowa w powyższym artykule ustawy.

Pierwszą, wartą omówienia i podkreślenia cechą recenzowanej monografii jest jej oryginalny profil metodologiczny. Dzięki świadomie obranej i rygorystycznie zrealizowanej strategii badawczej, autorowi udało się usytuować swoje dociekania między dwoma, dominującymi w historiografii myśli wczesnonowożytnej, nurtami metodologicznymi, które ogólnie można określić jako analityczno-teoretyczny i kontekstualny. Właściwa pierwszemu, bardziej tradycyjnemu, sposobowi uprawiania historii idei, zwłaszcza filozoficznych, jest koncentracja na węzłowych doktrynach epoki,

analizowanych nadto – pod wpływem hermeneutyki współczesnej, upatrującej w tekście tworu kompletnego i autonomicznego – niemal wyłącznie pod kątem ich zawartości teoretycznej i immanentnej koherencji treściowej. Ów standardowy model badań niepozbawiony jest oczywiście istotnych zalet, umożliwiając pogłębione zrozumienie konceptualnych i teoretycznych aspektów historycznych doktryn. Zarazem jednak uwagi stosujących go badaczy nazbyt często uchodzi to, co poniekąd w *historii* myśli najważniejsze, a więc zależność analizowanych koncepcji filozoficznych od spłotu konkretnych historycznych, społeczno-politycznych, ekonomicznych, środowiskowych i intelektualnych uwarunkowań, w których są one wykuwane. Tym właśnie niedostatkiem metodologii tradycyjnej zaradzać mają komplementarne do nich, kontekstualne badania z zakresu socjologii wiedzy – umożliwiające ponowne „ucieleśnienie” systemów teoretycznych (by odwołać się do pojęcia z dziedziny nauk kognitywnych) w środowisku źródłowych dla nich interakcji społeczno-intelektualnych. Wartość uprawianych w tym nurcie dociekań znacząco obniża wszelako powszechnie występująca w nich skłonność do zawężania analizowanego kontekstu do sfery społeczno-polityczno-ekonomicznej, a w konsekwencji pomijania tego aspektu badanych koncepcji, który nie ma wprowadzić filozoficznego, bądź czysto filozoficznego charakteru, wciąż jednak konstytuuje ideowy, a nie społeczny kontekst zagadnienia.

Przedsięwzięcie badawcze, którego rezultatem jest książka dr. Kucharskiego stanowi modelowy przykład dociekań świadomie obliczonych na zniwelowanie tej wady. Ich przedmiotem jest filozofia Henry’ego More’a – jednego z głównych przedstawicieli formacji filozoficznej, znanej pod nazwą platoników z Cambridge, a zarazem jednej z wiodących postaci całej siedemnastowiecznej filozofii brytyjskiej. Zgodnie z tym, co zostało wyżej powiedziane, celem monografii dr. Kucharskiego nie jest jednak czysto teoretyczna analiza filozofii More’a, choć takie rozważania również w niej znajdziemy, ani też osadzenie jej, jak zwykle czyniono, w szczególnym kontekście społeczno-politycznym Anglii doby Wojny Domowej, bądź w szerszej perspektywie klimatyczno-gospodarczego kryzysu epoki, lecz – i na tym polega jej oryginalność – na tle niemniej istotnego kryzysu siedemnastowiecznej angielskiej świadomości religijnej. Jego źródeł trafnie upatruje autor w ekspansji teologii kalwińskiej i destrukcyjnym wpływie wywieranym przez jej pesymistyczną antropologię (radikalna interpretacja grzechu pierworodnego oraz doktryny predestynacji), epistemologię (sceptycyzm, antyintelektualizm, irracjonalizm) oraz ekstremalną filozofię Absolutu (dekrecjonalizm,

woluntaryzm) na intelektualne i duchowe życie epoki, której dogłębna religijność wystawiona została na podwójną próbę – konieczność uśmierzenia psychospołecznych skutków radykalizującej się działalności reformacyjnej w warunkach, wywołanej tymi samymi czynnikami, systematycznej eliminacji tradycyjnych, scholastycznych, i szerzej filozoficznych, środków zaradczych. Zagadnienia te zostały szczegółowo przeanalizowane w pierwszym rozdziale pracy, zatytułowanym *Wpływ teologii kalwińskiej na życie religijne siedemnastowiecznej Anglii* – frapującym fresku z zakresu psychologii filozoficznej oraz społecznej (*vide* fragmenty pism Muggletona czy Penningtona), opartym na skrupulatnej rekonstrukcji bazy ideowej angielskiego kalwinizmu (koncepty Williama Perkinsa, Williama Prynne’a i innych), swym profilem metodologicznym przywołującym na myśl klasyczne prace Pierre’a Chaunu czy Jeana Delumeau (choć w tekście brak wzmianki o nich), a zarazem poszerzającym je o problematykę angielską.

Zgodnie z zasadniczą tezą dr. Kucharskiego, zaprezentowaną w rozdziale drugim, pt. *Platonicy z Cambridge wobec teologii kalwińskiej*, i systematycznie rozwijaną w całej pracy, to właśnie w filozoficznej reakcji na angielski kalwinizm poszukiwać należy klucza interpretacyjnego do koncepcji platonizujących myślicieli z Cambridge. W konsekwencji, w dokonany przez Ralphe Cudwortha, Benjamina Whichcote’a i przede wszystkim More’a, zwrocie ku platonizmowi proponuje on upatrywać – i przekonująco dowodzi tej hipotezy, sięgając po argumenty teoretyczne, tekstualne i biograficzne – rozmyślnej strategii, obliczonej na restytucję racjonalnego, filozoficznego komponentu życia religijnego. Innymi słowy, by strawestować przytaczaną przez autora formułę (s. 23), powrót do augustyńskiego, schrystianizowanego platonizmu dostarczyć miał remedium na intelektualne „spustoszenia” wywołane totalizacją augustyńskiej nauki o łasce. Taki właśnie sens nadaje dr Kucharski wysiłkom More’a na rzecz ugruntowania tytułowej „racjonalności wiary” (w tym kontekście należy wszelako zwrócić uwagę na nieco mylący podtytuł pracy: *Między teologią kalwińską a platonizmem z Cambridge*, sugerujący usytuowanie filozofii More’a pomiędzy wymienionymi formacjami myślowymi).

Nakreśliwszy w rozdziale trzecim, pt. *Henry More (1614-1687) – filozof i teolog*, sylwetkę intelektualną Anglika, a także miejsce jego twórczości w siedemnastowiecznej myśli brytyjskiej, jej religijne i filozoficzne inspiracje oraz głównych adwersarzy, w

rozdziale piątym, *Poznawalność Boga w ujęciu Henry'ego More'a*, autor omawia zasadnicze aspekty filozoficznej odpowiedzi More'a na wyzwanie rzucone angielskiej świadomości religijnej przez kalwinizm. Kolejno przedstawione i szczegółowo przeanalizowane zostają główne założenia i tezy More'owskiej etyki, epistemologii oraz filozofii przyrody, ze szczególnym uwzględnieniem ich platońskich, a także (zwłaszcza w ostatnim z wymienionych przypadków) neoplatońskich komponentów.

Na oddzielną uwagę zasługuje czwarty rozdział książki, *„Dwaj niefortunni goście” – ateizm i entuzjazm*, który doskonale wpisuje się w intensywnie rozwijane współcześnie międzynarodowe badania nad wieloaspektowym ruchem religijnym, określanym zbiorczym mianem „entuzjazmu”. Dociekania dr. Kucharskiego w tej materii dostarczają wartościowych analiz filozoficznej reakcji na to zjawisko – tym cenniejszych, że zgodnie z ogólną, przyjętą w pracy linią interpretacyjną osadzonych w oryginalnym kontekście kontrowersji kalwińskiej. Analogiczną wartość mają także rozważania na temat More'owskiej krytyki ateizmu – dodatkowo interesująco poszerzone o kontekst medyczny.

Ze względu na wagę podjętego problemu oraz nowatorskie i interesujące ujęcie analizowanych zagadnień, recenzowana monografia wnosi niewątpliwie znaczny wkład w rozwój badań nad nowożytną filozofią brytyjską, stając się zarazem cennym źródłem wiedzy dla specjalistów z zakresu historii filozofii nowożytnej oraz historii idei. Doskonale wpisuje się ona także w aktualne polskie studia nad nowożytną myślą brytyjską. W ich dziejach można bowiem wyróżnić dwie fazy. Z początku, naturalną kolejną rzeczą, koncentrowały się one na przekładzie i analizie głównych dzieł epoki. W fazie drugiej, rozpoczęto studia nad pomniejszych pismami kluczowych autorów oraz dziełami mniej znanych uczonych, nadto badaniami objęte zostały społeczno-polityczne uwarunkowania filozofii tego okresu. Obecnie przyszedł czas na rekonstrukcję pełnego intelektualnego kontekstu nowożytnej myśli brytyjskiej. W monografii dr. Kucharskiego potencjał ten został dostrzeżony i metodycznie wykorzystany.

Książka dr. Kucharskiego spełnia także wszystkie niezbędne wymogi warsztatowe. Wywód autora znamionuje spójność, konsekwencja metodologiczna, rygor argumentacyjny i precyzja analityczna. Dzięki dogłębnemu opanowaniu materiału źródłowego argumentacja prowadzona jest na odpowiednim poziomie szczegółowości. Praca jest bardzo dobrze opracowana w warstwie odniesień do literatury sekundarnej –

trafnych i wyczerpująco omówionych. Monografia została także właściwie zaprojektowana pod względem kompozycyjnym. Otwiera ją *Wstęp* zawierający klarowną prezentację omówionych wyżej założeń metodologicznych, w tym precyzyjne określenie celów, instrumentów i zakresu problemowego podejmowanych badań; wieńczy zaś *Zakończenie*, podsumowujące uzyskane wyniki. Książka zaopatrzona jest także w skrupulatnie sporządzoną bibliografię, wzbogacającą tekst o trafny, reprezentatywny wybór literatury przedmiotu. Jej zaletą jest także wysoki poziom stylistyczny – tekst jest przejrzysty, potoczny i przyjemny w lekturze, nie tracąc przy tym walorów naukowych.

Powyższe omówienie należy uzupełnić o kilka uwag krytycznych, niewpływających wszelako na ogólnie pozytywną ocenę pracy. Pożądane byłoby, po pierwsze, przedstawienie nieco obszerniejszej, krytycznej analizy wewnętrznej koherencji filozoficznych tez More'a. Interesujące byłoby także szersze potraktowanie kwestii relacji myśli More'a do mistyki średniowiecznej – oprócz podjętego w pracy zagadnienia inspiracji *Teologią niemiecką*, autor mógł pokusić się także o zestawienie koncepcji More'a, choćby tylko na płaszczyźnie teoretycznej, z dorobkiem mistyków nadreńskich. Równie ciekawe byłoby odniesienie, omawianej w pierwszym rozdziale, kalwińskiej wizji suwerenności Boga i implikowanej przez nią koncepcji władzy do ideałów oraz praktyki politycznej tego gorącego w dziejach Anglii okresu (choć to raczej sugestia dotycząca przyszłych badań, niż zarzut pod adresem recenzowanej książki). Wreszcie, w warstwie technicznej, recepcję pracy nieco utrudnia brak indeksu.

III. Ocena pozostałej aktywności naukowej

Oprócz omówionej wyżej monografii, dorobek publikacyjny dr. Kucharskiego obejmuje 14 artykułów naukowych, opublikowanych w latach 2010-2020, w tym cztery anglojęzyczne. Zdecydowana większość, bo 9, z tych prac ukazała się w recenzowanych czasopismach punktowanych, ujętych w wykazach MNiSW i MEiN (*Studia Philosophiae Christianae*, *Roczniki filozoficzne*, *Ruch Filozoficzny*, *Studia z Historii Filozofii*), 1 w czasopiśmie recenzowanym (*Idea*), 1 w zagranicznym roczniku anglojęzycznym (*Studies in Science and Theology*), a 3 w recenzowanych monografiach naukowych (w tym dwie w Wydawnictwie UKSW, uwzględnionym na liście ministerialnej). Dorobek ten uzupełnia współredakcja i przekład tomu *Esejów z „The Guardian” oraz kazań George’a Berkeleya*,

które ukazały się w 2020 r. nakładem punktowanego Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Choć rozpatrywany w kategoriach czysto ilościowych dorobek ten nie jest bardzo obszerny (warto jednak zauważyć, że obejmuje on tylko jedną dekadę pracy naukowej), cechuje się on wysoką wartością metodologiczną i poznawczą. Jego charakterystyczną cechą jest także spójność tematyczna – niemal wszystkie artykuły dr. Kucharskiego poświęcone są wczesnonowożytnej filozofii brytyjskiej. Niemniej, w dorobku tym, można wyodrębnić, i tak czyni sam habilitant, dwa dominujące wątki badawcze.

Pierwszy z nich reprezentują studia nad zespołem zagadnień związanych z prezentacjonizmem epistemologicznym, którego modelowej egzemplifikacji dostarczają na gruncie brytyjskim dwa, częściowo zbieżne, acz przeciwstawne w konkluzjach i dlatego interesujące, systemy: Thomasa Reida i George’a Berkeleya. Dociekania dr. Kucharskiego koncentrują się wokół pięciu osiowych zagadnień: formułowanej przez obu myślicieli krytyki reprezentacjonizmu, tkwiących u jej podstaw motywacji kontr-sceptycznych, teorii percepcji, kluczowej funkcji zdrowego rozsądku w obranej przez nich strategii argumentacyjnej oraz koncepcji semiotycznych wykorzystanych do ugruntowania stanowiska prezentacjonistycznego. Zagadnienia te dr Kucharski podejmuje zarówno w pracach, w których koncepcje Reida i Berkeleya (oraz immanentne dla nich problemy) rozważane są odrębnie (*Natura przedmiotu spostrzeżenia zmysłowego w ujęciu Thomasa Reida*, „*Common sense*” jako uzasadnienie berkeleyowskiej tezy immaterialistycznej, *Problem poznania umysłu w filozofii George’a Berkeleya*, *God’s relationship to the World in George Berkeley’s Presentationalism*), jak i w zasługujących na szczególną uwagę dociekaniach komparatystycznych, w których omówieniu ideowych i strukturalnych zbieżności towarzyszy analiza ukrytych różnic między obiema koncepcjami, a zasadnicza rozbieżność poglądów na temat świata zewnętrznego zostaje wyjaśniona fundamentalnie odmiennym nastawieniem obu myślicieli do stanowiska dualistycznego (*Sceptycyzm i dyskusja z nim w filozofii George’a Berkeleya i Thomasa Reida*, *The Conception of Sensory Perception and Scientific Research (The Theory of Sign within Philosophy of G. Berkeley and T. Reid)*).

Drugim obszarem problemowym, podejmowanym w publikacjach naukowych dr. Kucharskiego jest wczesnonowożytna filozofia przyrody (przede wszystkim brytyjska), a zwłaszcza formułowane na jej gruncie teorie materii. Obok interesujących analiz

przeglądowych i porównawczych (*vide* artykuł *Problem „jakości ukrytych” w XVII-wiecznych dyskusjach nad istotą świata materialnego*, poświęcony polemicznym starciom między arystotelikami, atomistami a tzw. chemikami), do zespołu prac, w których podjęto tę problematykę, należą także istotne i oryginalne artykuły na temat neoplatońskich oraz teologicznych inspiracji i uwarunkowań nowożytnych koncepcji materii (głównie Berkeleya, Boyle’a, Newtona i More’a: *God’s Presence and Activity in the Natural World: The Neoplatonic Tradition within Modern Natural Philosophy in Great Britain*, *R. Boyle vs. H. More on Acquiring Knowledge. Religious Concerns of the Seventeenth-Century Philosophy in England*, *Henry More i Isaac Newton o działaniu materii – kontekst neoplatoński, Filozoficzne i teologiczne podstawy atomistycznej koncepcji materii w ujęciu Henry’ego More’a*), oraz teksty poświęcone złożonej mozaice procesów prowadzących do zastąpienia paradygmatu alchemicznego chemicznym (*Wpływ badań alchemicznych na rozwój poglądów Roberta Boyle’a, Hobbesa krytyka metody eksperymentalnej Boyle’a, Samuela Duclosa krytyka filozofii korpuskularnej Roberta Boyle’a. Spór o koncepcję ‘chemii’*).

Warto podkreślić, że prace dr. Kucharskiego znamionuje precyzja analityczna, dojrzałość warsztatowa, a nadto dogłębna znajomość materiału źródłowego oraz bardzo dobra orientacja w aktualnej, krajowej i anglojęzycznej, literaturze sekundarnej, co pozwala na trafną historyczną kontekstualizację omawianych zagadnień. Jego dociekania wnoszą nadto oryginalny, istotny wkład w polskie badania nad filozofią brytyjską, znacząco poszerzając pulę podejmowanych na ich gruncie problemów. Wreszcie, dzięki spójności tematycznej, koncentracji na precyzyjnie wyselekcjonowanych zagadnieniach oraz systematycznej realizacji starannie dobranych celów badawczych, przygotowują one solidny, historyczno-teoretyczny grunt do rozważań podjętych następnie w rozprawie habilitacyjnej.

Aktywność dr. Kucharskiego zaznaczyła się także w innych niż publikacyjna sferach działalności naukowej. W latach 2011-2021 dr Kucharski wygłosił 22 referaty na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, w tym 6 w języku angielskim. Był także organizatorem lub współorganizatorem 9 konferencji, sympozjów bądź sesji naukowych. W latach 2002-2011 pełnił nadto funkcję członka zespołu redakcyjnego czasopisma *Łódzkie Studia Teologiczne*, a od 2020 jest sekretarzem redakcji czasopisma *Studia Philosophiae Christianae*. Od 2016 r. jest również członkiem

zarządu międzynarodowego towarzystwa naukowego *European Society for the Study of Science and Theology*. Wreszcie, obecnie, dr Kucharski jest wykonawcą grantu NPRH Uniwersalia 2.2 „Filozofia brytyjska XVII i XVIII wieku” (2020-2025, kierownik: prof. Adam Grzeliński, 22H 18 0172 87).

W kontekście sformułowanego w art. 219. Ust. 1 pkt 3 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* wymogu realizacji istotnej aktywności naukowej „w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej” warto nadto wspomnieć o aktywności badawczej realizowanej przez habilitanta w trzech placówkach naukowych (UKSW, AT, KUL) i licznych instytucjach afiliowanych, a także o współpracy badawczej z Instytutem Filozofii UMK (realizacja grantu, wspólne przedsięwzięcia wydawnicze i translatorskie) oraz przede wszystkim z *European Society for the Study of Science and Theology*, w którym pełni on funkcję członka zarządu, współpracującego z badaczami z Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg, University of Edinburgh oraz University of Tartu. Na uwagę zasługuje wreszcie bogaty dorobek dydaktyczny i organizacyjny dr. Kucharskiego, realizowany w wielu instytucjach badawczych i edukacyjnych.

IV. Konkluzja

Biorąc pod uwagę przedłożoną monografię naukową, a także dotychczasowy dorobek naukowy dr. Kucharskiego, w tym publikacje, wystąpienia konferencyjne, współpracę naukową w kraju i zagranicą oraz udział w grantach badawczych, całłościowy bilans jego osiągnięć naukowych należy uznać za jednoznacznie pozytywny.

W konsekwencji, moja końcowa ocena jako recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia ks. dr. Dariuszowi Kucharskiemu jest pozytywna. Jednoznacznie konkluduję, że osiągnięcia naukowe ks. dr. Dariusza Kucharskiego, a zwłaszcza monografia *Racjonalność wiary w ujęciu Henry’ego More’a. Między teologią kalwińską a platonizmem z Cambridge*, stanowią znaczny wkład w rozwój filozofii i odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 574). W związku z tym wnoszę o dopuszczenie dr. Kucharskiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.